

Overveegt. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale Thinget ikke at følge enten Mindretallet eller det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds i hans særskilte Forslag, der desuden af andre Grunde er umodent for Diebliffet (Berg: Umodent?). Ja, umodent for Diebliffet, forsaavidt som der er Spørgsmaal om at ville føre Banen fra Grønningen. Intet Menneffe kan sige, om det overhovedet er muligt at gjøre det nu, og forsaavidt som det ærede Medlem mener beriggennem at skabe en Konkurrence med den sjællandske Jernbane, tror jeg, at han i den Henseende tager overmaade meget feil. Dette foranlediger mig til at sige til det ærede Medlem, der sidder tæt ved mig (Tauber), at han vist har overhørt, hvad jeg sagde sidste Gang, da der var Tale om, at jeg skulde have negtet en Koncession til Frederiksfund. Jeg har ikke negtet Koncessionen (Tauber: Nei, vistnok ikke!). Saa veed jeg ikke, hvorfor man retter den Slags Bebrejdelser til mig. Jeg har sagt, at jeg ikke indlod mig paa at give Koncession paa en Bane fra Kjøbenhavn til Frederiksfund, naar den skulde gaa ad Strandveien over Vedbæk, og fra det Diebliff af kom man ikke og spurgte mig om Koncession. Man spurgte mig, om man maatte komme den Bei ud, dertil sagde jeg Nei, og dermed faldt hele Koncessionsspørgsmaalet. De Herrer kunne være fuldstændig overbeviste om, at dersom en Frederiksfundsbane overhovedet ikke kan komme til at faae Lyffart fra Kjøbenhavn til Dyrehaven, falder hele Lyfften til at anlægge en Jernbane til Frederiksfund ganske af sig selv. Jeg tilraader Dem altsaa, mine Herrer, meget indstændig at vedtage Loven, saaledes som den er; og det ikke blot fordi det er fornuftigt og forsvarligt at gjøre det, men ogsaa fordi jeg ikke ser, hvorledes man paa nogen anstændig Maade skulde kunne faae Loven igjennem, naar den ikke vedtages nu, saaledes som den foreligger fra Landsthinget. Jeg vilde i det Mindste for mit Vedkommende tage meget i Betænkning at forlange, at Landsthinget efter den Stilling, det har indtaget, nu i Hui og Hast i Løbet af en halv Time skulde overskride sin Forretningsorden og vedtage Noget, som strider imod dets egen sidste enstemmig afgivne Beslutning.

Ansvar: Der ligger noget forunderlig Bædaerende i de store Tal, som saaledes holdes frem for Diet, og de blivne i Særdeleshed Bædaerende, naar man tager dem henseende til forskjellige Periode, og naar man taler om et Tab af 800,000 Rb., som vil falde mellem 1896 og 1900, og derimod opstiller en Sum af 200,000 Rb., som skulde udredes strax. Naar man vil tale om Tal af den Betydning, om Værdien af Penge, maa man nødvendigvis henseende dem til samme Tidspunkt, thi 800,000 Rb. have en overordentlig forskjellig Betydning, enten jeg har dem idag eller

først om 100 Aar. De 200,000 Rb., som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) erkjendte, at vi vilde have en vis Forpligtelse til at udrede til en Bane til Frederiksfund, i Sammenligning med, hvad vi ere gaaede ind paa for andre Egne af Landet, dersom vi gjøre det umuligt for Egnen at faae en Bane ved det sjællandske Jernbaneselskabs Hjælp, ville til en saa simpel Rente som 4 pCt. i Aaret 1900 repræsentere en Kapital af omtrent 570,000 Rb. Sammenlignet med de 800,000 Rb. — eller, naar jeg vil tage Renten med her ogsaa fra 1896 til Aaret 1900, vil det blive omtrent 850,000 Rb. — sammenlignet med disse 850,000 Rb. bliver der en Different i Aaret 1900 af 280,000 Rb. Disse 280,000 Rb. i Aaret 1900 repræsentere i Dag en Værdi af 100,000 Rb. paa lidt nær. Det er den hele Sum, som der er Tale om, at Staten skulde komme til at tabe ved at give de 4 Mars Forlangelse af Termen for Indløsningsretten, dette dog kun under Forudsætning af, at Overfludet over den sædvanlige Rentefod af Driftsindtagten er 2 pCt. Saaledes ligger Sagen i Virkeligheden for, og der er ikke Tale om 800,000 Rb. og 200,000 Rb., naar man vil henseende Summen til et og samme Tidspunkt.

Nasmussen: Da denne Sag sidst var til Forhandling i dette Thing, stemte jeg for et lignende Forslag, som det der nu er stillet af Udvalgets Mindretal. Jeg stemte for det den Gang, fordi jeg troede, at det ikke var rigtigt at udvide den Myndighed, som det sjællandske Jernbaneselskab har til at drive Jernbaner. Hvad jeg den Gang troede, tror jeg endnu; jeg tror endnu, at det ikke er rigtigt at udvide denne Myndighed, men naar jeg alligevel vil stemme mod de foreliggende Endringsforslag, er det af en anden Grund, og det er den, at jeg navnlig ønsker at faae Loven ud. Der er efter min Mening saa meget godt ved Loven, at vi ved denne Leilighed maa se bort fra dennes enkelte Bestemmelser. Der er flere Egne af Sjælland, som der er Tale om muligvis kunde faae en Jernbane, naar denne Lov kommer ud, men forhindre vi Lovens Udkommen, faae disse Egne maaske slet ingen Jernbane senere. Min Mening er, at man skal gribe Diebliffet, naar man kan faae Noget. Grunden til, at jeg vil forandre min Afstemning fra forrige Gang, er derfor ikke den, at jeg finder det rigtigt at indbrømme det sjællandske Jernbaneselskab en forlængt Tidfrist, men derimod, at der er saa meget godt ved Loven, at den bør komme ud, for at de Egne, hvorom der her er Tale, ogsaa kunne blive hjulpede med en Jernbane, hvilket der ikke har været Udfigt til tidligere, og hvortil maaske ogsaa nu Udfigten kan være temmelig fjern. Jeg vil altsaa stemme imod de stillede Endringsforslag og derpaa give Loven min Stemme.